

NADĚJE

VLASTENECKÝ MĚSÍČNÍK JDOUCÍ **ZLEVA** PROTI PROUDU

KAPITALISMUS BUDE JEDNOHO DNE PŘEKONÁN

Rozhovor týdeníku NAŠE PRAVDA
s antropologem a akademikem
prof. IVO BUDILEM

V posledním období jste vystupoval na řadě besed, které pokládaly velmi závažnou aktuální otázku: Je válka nevyhnutelná?

Válka samozřejmě není nevyhnutelná, respektive máte-li na mysli střet mezi americkým impériem a jeho satelity a Ruskou federací a stále se rozšiřujícím počtem jejich spojenců, pak samozřejmě hrozí, že se konflikt z původního ukrajinského bojiště přenese do jiných oblastí, či dokonce přejde do jaderného konfliktu. Zvolením Donalda Trumpa se pravděpodobně tato hrozba snížila, protože imperialismus nové americké administrativy se zatím uchyluje k verbálnímu hrozbám a výhrůžkám v jiných geografických regionech a o »projekt Ukrajina« ztratil zájem. Záměr prostřednictvím militarizace a radikalizace Ukrajiny dosáhnout »barevné revoluce« v Moskvě a získat přístup k ruským přírodním zdrojům očividně nevyšel a Donald Trump to zřejmě chápe.

Z historie známe mnoho příkladů, že lze připravit velkou skupinu lidí (národ, stát) na mentální přijetí války. Já osobně se domnívám, že to u nás již delší čas probíhá.

Vidíte to také tak?

Je velkým selháním evropské politické elity, že připustila, aby se náš kontinent kromě ekonomické periferie Spojených států amerických stal rovněž kolonií mentální, která postrádá vlastní politické sebevědomí, vůli a zdravý rozum. Velmi nepříjemně mě překvapila relativní snadnost, s níž se vládoucí politické garnituře, mainstreamovým médiím a takzvaným

POMOZTE NADĚJI PŘÍSPĚVKEM NA ÚHRADU TISKU

Noviny tvoříme jako samizdat, bez nároku na honorář.
I pár korun udělá desítky kusů svobodných listů.

Transparentní účet č.:

328149677/0300

»expertům« podařilo u významné části české populace vyvolat agresivní šovinistické až rasistické rusofobní sentimenty, jejichž eskalace vede k akceptaci možnosti války. Tato fašizace českého veřejného prostoru je zločinem, z něhož budou muset být v budoucnosti vyvozeny mravní důsledky.

Jak a čím mocní vytvářejí tuto atmosféru akceptace války?

Válka či organizované kolektivní násilí samo o sobě je antropologickou konstantou, která provází dějiny od úsvitu našeho druhu. Jsme predátoři zrození v afrických savanách. Válka souvisí i s heroismem a schopností přinést nevyšší oběť v zájmu celku. Je to něco, co zvyšuje hodnotu mnoha myšlenek a zásad. Volání po válce tak představuje zvláštní směs altruismu, kořistnictví a sadismu, to znamená ospravedlnění ubližování svým bližním, po čemž bohužel část populace ve skrytu touží. Jestliže se velmi sugestivně apeluje na tyto vnitřní pohnutky, není tak obtížné dosáhnout toho, že lidé na vyhlášení války reagují s euforií, jak k tomu došlo například v roce 1914.

Ale my již máme zkušenosti ze dvou světových válek. Známe z filmů, literatury, vzpomínek pamětníků všechna muka, trápení, bolesti - všechnu hrůzu, co válka znamená. Copak mladí muži si neuvědomují, že těmi, kdož by zabíjeli či byli by zabíjeni, by byli oni?

Evropa byla již několik desetiletí ušetřena velkého válečného konfliktu. Veteráni druhé světové války až na několik výjimek již nežijí. Mezigenerační přenos přímé zkušenosti hrůzy války se proto přerušil. Různé počítačové simulace navíc zprostředkovávají válku jako zábavnou hru. Je například velmi znepokojivé, jak velmi slabé je ve srovnání s minulostí protiválečné hnutí za účasti mladých.

Jsem přesvědčena, že války nemusí být součástí naší civilizace, protože lidé jako inteligentní tvorové jsou schopni domluvy, že nepoužijí proti sobě násilí. Svět ovládaný kapitalismem však často »řeší« problémy (nedostatek zdrojů, předlužení...) válkou. Potvrzuje to, že kapitalismus musí být překonán?

Kapitalismus bude jednoho dne překonán obdobně jako jiné socioekonomické systémy minulosti. Problém spočíval v tom, že dosa-

vadní pokusy o jeho překročení vyústily buď v utopie odtržené od života a nerespektující lidskou povahu a sklony, nebo v různé formy státního kapitalismu. Imperialismus a expanzionismus inherentně přítomný v kapitalismu vyplývá z jeho potřeby nekončící akumulace kapitálu, probíhající často na úkor podmaněných oblastí a národů. Zakladatelé politické ekonomie Adam Smith, Thomas Robert Malthus a David Ricardo vycházeli do značné míry z podmínek agrární předprůmyslové společnosti. Podcenili proto úlohu lidské vynalézavosti, inovací a technologického pokroku a byli přesvědčeni, že množství využitelných zdrojů je i v důsledku růstu populace trvale omezeno. To bylo základem koloniálních a imperiálních válek o suroviny a půdu. Proti této škole postavil například americký ekonom Henry Carey své učení o »harmonii zájmů«.

Pokud lidé neztratí kritické myšlení, stále je naděje, že se současný vývoj zvrátí. Ale neusilují mocenské struktury právě o cílenou ztrátu kritického myšlení? Probíhá masová debilizace, jak říká profesor Koukolík?

Kognitivní (poznávací) síla různých populací se v průběhu dějin mění a kolísá. Záleží na vzdělávacích institucích, aspiracích, obecné racionalitě a meritokracii. Mocenské struktury Západu se skutečně v zájmu vládnoucího finančního kapitálu snaží vrátit vzdělanostní a intelektuální stav obyvatelstva před Francouzskou revolucí na úroveň nevolníků připoutaných nikoliv k půdě, ale k celoživotnímu dluhu. Průmyslová revoluce vytvořila díky rozvoji produktivních sil kvalifikovanou, vzdělanou a politicky sebevědomou populaci.

V současné době, kdy Západ prakticky rezignoval na produktivní ekonomiku a jeho hospodářství je založeno na finanční spekulaci a dobývání renty, vládnoucí elity ztratily zájem na investicích do lidských zdrojů. Logickým důsledkem je kognitivní úpadek Západu. V jiných zemích, kde se nadále rozvíjí produktivní hospodářství, například v Číně, Indii, Ruské federaci, Vietnamu nebo Indonésii, podobný intelektuální a kognitivní regres neprobíhá.

autor: Monika Hoření

*Celý rozhovor naleznete v týdeníku
NAŠE PRAVDA (ročník 4, č. 6, str. 5)*

KDY UŽ KONEČNĚ RODIČE ŘEKNOU DOST?!

Stop degradaci školství! Stop sexualizaci dětí ve školách!

Naše školství patřilo do r. 1989 k těm kvalitním, záviděl nám ho celý svět, české a slovenské školy opouštěli všestranně vzdělaní lidé, společensky uplatnitelní a s vysokým tvůrčím, novátorským i badatelským potenciálem. Po r. 1989 byl pod hesly „Od centralismu k demokratické pluralitě vzdělávání“ opuštěn koncept jednotného základního školství, tedy vzdělávání všech žáků podle jednotných osnov a učebních programů a nastoupila éra „plurality“ ve školství. Ředitelům škol i učitelům spadlo z nebe ze dne na den víc svobody, než možná očekávali a chtěli, a výsledek se dostavil. Sice ne záhy, ale zato zákonitě.

Cca 50% dětí z našich škol DNES vychází částečně či zcela negramotných v jednom, nebo i ve více předmětech! Podle Výroční zprávy České školní inspekce 2022/23 minimální nebo nedostatečnou úroveň znalostí v jednotlivých ročnících ZŠ vykazuje:

U čtenářské gramotnosti v 5. ročníku 55 % žáků; U čtenářské gramotnosti v 9. ročníku 46 % žáků; V dějepise – 9. ročník 57 % žáků; Ve fyzice – 9. ročník 54 % žáků; V chemii – 9. ročník 64 % žáků; V přírodopise – 9. ročník 55 % žáků; V zeměpise – 9. ročník 50 % žáků;

Není pochyb, že každého, v kom zbyl ještě alespoň kousek lidsví, kdo ještě na 100% nepropadl konzumu a/nebo lhostejnosti, muselo po přečtení údajů v tabulce zabolet u srdce. Co se to stalo? CO bude s našimi dětmi? Kam spěje ten chytrý, tvořivý, milý, pohostinný národ s příslovečným smyslem pro humor? Je vůbec možné, že národ M. Jana Husa, J. A. Komenského, K. Čapka, B. Němcové, A. Dvořáka, B. Smetany, J. Heyrovského a řady dalších významných myslitelů, umělců a vědců dopustil, aby 50% jeho dětí opouštělo školy jako negramotní?

Nejen že je to možné. Ono to tak prostě je. A protože někdo záměrně už víc než 30 let pracuje na likvidaci budoucnosti našeho národa, přidává se k této pohromě pohroma další, ještě zákeřnější a mladého člověka (natož dospívajícího človíčka) do morku kostí devastující. Ta morová rána má své jméno. To jméno

zní:

SEXUÁLNÍ VÝCHOVA

Pod rouškou „zdraví“ a „ochrany dětí před zneužíváním“ budou naše děti předčasně sexualizovány, což spolehlivě zajistí jejich totální mravní devastaci a ruku v ruce s tím jdoucí intelektuální degradaci. Cílem je „vychovat“ debilní, poslušné, a mnohostranně závislé otroky nejnižších pudů. Možná si myslíte, že přeháníme. Bohužel nikoli. Ani v nejmenším. Pojďme se nyní na situaci v našem školství podívat trochu zevrubněji, byť v tomto článku téma nemůžeme postihnout (a ani to není cílem) v celé šíři.

1. Pluralita ve školství

Změny v oblasti řízení a financování. Byl opuštěn koncept jednotného základního školství, a nastoupila éra „plurality“ ve školství, ředitelé škol začali mít možnost volit vlastní výukové metody a učebnice, a ve výsledku se ta „plurality“ stala synonymem chaosu. Základní školství bylo předáno obcím – české základní školy nyní řídí 2 635 obcí-zřizovatelů. Střední školy a vyšší odborné školy řídí kraje a vysokoškolské vzdělávání si ponechal stát. Ministerstvo školství řídí základní školy pouze nepřímo prostřednictvím metodik a neziskových organizací, jimž předalo „kompetence“ v oblasti obsahu výuky. Významně se také změnil způsob financování školství.

2. Zánik učňovského školství

S privatizací podniků v 90. letech téměř zaniklo učňovské školství. Ve starších vládních materiálech se dočteme, že „...příčinou nesouladu struktury nabízených oborů s potřebami trhu práce, který se projevuje zejména na středoškolské úrovni vzdělání a odráží se i v růstu nezaměstnanosti absolventů, je dosud nedostatečná vazba školství a ekonomické sféry i nedostatek informovanosti o potřebách zaměstnavatelů.“

To je ale překvapení. Nebo ne? Jsme svědky zániku řemesel a úplné závislosti celých oborů na dovezené zahraniční pracovní síle, a na druhé straně neustále rostoucího veřejného sektoru nasávajícího absolventy zbytečných studijních oborů.

3. Inkluze

Další mina do našeho školství byla vložena konceptem inkluze, který zrušil jedinečný systém speciálního vzdělávání pro handicapované děti, kde každý měl možnost vzdělávat se a hlavně se uplatnit dle svých, často omezených možností, a s obrovskými náklady byly děti postižené fyzicky i mentálně zařazeny do standardního systému. Inkluze ubližuje jak handicapovaným, tak i talentovaným dětem. Výuka se přizpůsobuje nejslabšímu, klesá pozornost žáků a kvalita výuky rapidně klesá.

4. Strategie 2030+ a „Wellbeing“

Klíčový dokument pro rozvoj vzdělávací soustavy České republiky Strategie 2030+ pracuje s konceptem tzv. wellbeingu u žáků i učitelů, tedy přeloženo z angličtiny s „pohodou a klidem“. Žáci se prý musí cítit dobře a nesmí být frustrováni nějakými nároky, které by na ně škola kladla. Nemají být přetěžováni informacemi. A ono je to naopak. Jak kdosi prohlásil: Škola musí být namáhavá a musí obsahovat prvky, které jsou obtížně zvládnutelné. Význam námahy je pro vývoj lidské osobnosti zásadní. Ve strategii 2030+ se rovněž píše: „Aby se vy-

tvořil časový prostor pro práci učitele, hlubší poznání, opakování a osvojení látky nebo pro individualizaci výuky, je potřeba zaměřit se na očekávané výstupy rámcových vzdělávacích programů „s cílem změny struktury probíraného učiva, která povede ke snížení jeho celkového objemu.“ A tak nejspíš postupně zrušíme známkování, vypustíme matematiku, fyziku,...

5. Snížování objemu učiva. Místo znalostí „kompetence“.

Místo „znalostí“ má být větší důraz kladen na „kompetence“. Kompetence znamenají méně znalostí, méně domácích úkolů, méně výukové disciplíny, zato více nezávazného tlachání bez zodpovědnosti se něco důležitého naučit. Argumentem k těmto změnám je, že „některá fakta lze vyhledat tak rychle, že není potřeba vzdělávat děti v detailních znalostech“. Jak si ovšem ona „fakta“ budou žáci vyhledávat, když vůbec nebudou vědět, že existují?

První „ochutnávkou“ byla vize změn ve výuce matematiky. Ta se má podle dokumentů z ministerstva držet nejnižší úrovně globálního odborného rámce UNESCO, což například znamená, že v páté třídě by stačilo zvládnout sčítání, odčítání, násobení a dělení do 10 000.

Vypouštět chtějí i základní kmenové učivo. Třeba Newtonův zákon je prý moc náročný. Výuku dějepisu by měl opustit dosavadní chronologický postup.

6. Snížování počtu škol a zvyšování počtu žáků ve školách.

Novela školského zákona by měla také snížit počet malých škol zřizovaných obcemi. Ministerstvo chce podle návrhu, který je v připomínkovém řízení a který chce ministr školství Bek (STAN) do konce října předložit vládě, zavést minimální počty žáků ve školách. Pokud obec zřizuje dvě a více škol, každá by měla mít alespoň 200 žáků alespoň jednou v posledních třech letech. Úprava by se podle návrhu měla týkat mateřských, základních a středních škol či jejich kombinace. V současnosti je v ČR 1 895 škol, které mají méně než 200 žáků a zároveň jsou druhou či další školou obce. Těch by se úprava měla týkat...

autoři: Jana Šťastná a Yveta Rychtaříková
Celý článek naleznete na: <https://kob-forum.eu/2024/10/13/kdy-uz-konecne-rodice-reknou-dost/>

LETEM SVĚTEM S MARTINEM

Uplynuly další měsíce a procesy, o nichž jsem psal, pokračují v nezměněném tempu. V obecném rámci vše běží podle předpokladů (demontáž nadvlády západního světa), ale v konkrétní podobě dokáží dost překvapit. Například nikoho z nás by ani ve snu nenapadlo, že Donald Trump vytáhne „grónskou kartu“. (Jen aby nedošlo k nedorozumění, zisk Grónska, Panamského průplavu či dokonce Kanady opravdu neudělá Ameriku znovu velikou).

Změny uspořádání světa běží obrovskou rychlostí. Málokdo z nás si uvědomuje, jak obrovské množství věcí se musí změnit a jak nesmírně hluboké musí tyto změny být. Ve většině se zatím odehrávaly tak nějak pod povrchem a lidé měli pocit, že se jen s drobnými odchylkami pojede dál ve starých kolejích. Ale dnes již můžeme říci, že jsme dospěli do „horké fáze“ - kdy už není možné zavírat oči před realitou a setrvávat ve starých vzorcích myšlení. (Jo, teď to teprve bude jízda.)

Už víme, že západní eurodiktát prohrál v Gruzii, kde se snažil zrušit výsledek voleb. Premiér Gruzie dokonce tvrdí, že předtím, než obhájil svou vládu ve volbách, na něho západní diplomaté tlačili, aby rozpoutáním války otevřel druhou frontu proti Rusku. Poté, co odmítl, zjevně upadl v nemilost a jeho volební vítězství nebylo uznáno mnoha západními státy. Byly zorganizovány demonstrace na jeho svržení, nepokoje v ulicích, násilí a žhářství - ale nic nepomohlo, Gruzie odolala.

Prezidentské volby v Rumunsku měly být dvoukolové a po vítězství „špatného“ kandidáta v prvním kole byly ústavním soudem zrušeny. Západní eurodiktát si zde prosadil svou, ale z dlouhodobého hlediska se jedná o další diskreditaci západní liberální demokracie. Demokratické volby jsou zkrátka uznávány jen když lidé volí „správně“ prozápadně.

I Donald Trump ukazuje pravou tvář západní liberální demokracie, když vede otevřený imperialismus namísto toho maskovaného jako doposud. Jinak ale pracuje na eliminaci amerického zákulisního vlivu - např. snahou o zrušení agentury USAID - a na ukončení válek pro americké zájmy. Ukrajinský euromajdan

na Slovensku také nevyšel (i když se na něm podíleli čeští elitáři z řad provařených komediantů). My můžeme bez nadsázky říci, že Slovensko je naše budoucnost. Pro udržení svého postavení v měnícím se světě totiž potřebujeme seriózní diplomacii, nikoliv slepý fanatismus, který již prohrál. Česká a Slovenská republika jsou spojené nádoby - když se mohou čeští eurosluhoví vzájemně podporovat se slovenskými, proč bychom se i my, lidé toužící po smysluplné budoucnosti nemohli spojit? Rozhodně věříme,

že se vítězství vlastenců nezastaví v Bratislavě a přijde i do Prahy.

Zkazít chuť se nám snaží místní malodiktatura fialové bandy. K novele zákona řešícího ukrajinské uprchlíky byl vložen podivný přílepek o „neoprávněné službě cizí moci“. Za ni bude moci být označeno téměř cokoli, co nezapadá do narativů současné moci. Ale kdoví, dost možná si upletli bič sami na sebe. Vždyť jejich míra kolaborantství s cizinou proti národním zájmům je kolosální. Vítr se již otáčí a ne každý stihne převléci kabát.

Takže nemějme strach a dívejme se do budoucna s nadějí. Naším úkolem je uchopit nové příležitosti. Jak se dokážeme jako národ a stát co nejrychleji zorientovat? Nazýváme věci pravými jmény a trpělivě si vzájemně vysvětlujme, jaká je situace. Konstruktivně spolu diskutujme nad výzvami přicházející budoucnosti. Budujme mír a smír postavený na vzájemném pochopení.

Tvořme si obraz společnosti, v jaké chceme žít a takovou společnost pomáháme svými životy utvářet.

*Autor: Ing. Martin Augustin
vedoucí redaktor analytiky*

JUREČKOVA OŽEBRAČUJÍCÍ SUPERDÁVKA

Obsáhlé výhrady k jednotné sociální dávce, jež má od pololetí nahradit hned čtyři stávající, mají poslanci ze sociálního výboru Sněmovny i neziskové organizace. Konkrétně se mají sloučit příspěvek a doplatek na bydlení, příspěvek na živobytí a přídavek na dítě. Nová dávka se bude skládat z několika složek, jako je živobytí, bydlení, péče o děti a bonus za práci. Podmínkou pro její získání bude i majetkový test.

Pokud se lidé, kteří nepatří mezi zranitelné skupiny, jakými jsou senioři nebo rodiče s malými dětmi, nebudou snažit pracovat nebo si práci najít, o dávku mohou přijít. „Navrhujeme z nové dávky vyjmout přídavek na dítě, protože je určen přímo dítěti. Měl by zůstat jednoznačně samostatně,“ reagovala poslankyně Lucie Šafránková (SPD). Dokonce i podle poslankyně za Piráty - Kláry Kocmanové návrh poškozují děti, protože jejich rodičům může být část dávky na čas odňata, pokud jejich potomci nechodí do školy. „Je to trestání dětí za chování rodičů,“ vytkla Kocmanová. Podle Jany Hanzlíkové (ANO) není ani dobře vymezena struktura zranitelných osob, u kterých se bude jinak posuzovat třeba ochota pracovat. Právě to se podle Jurečky může ještě pozměňovacím návrhem změnit.

Podle analýzy Platformy pro sociální bydlení a Centra pro společenské otázky - SPOT jsou rizika reformy v nastavení podpory na bydlení a nízkých uznatelných nákladech. Například u samoživitelů s dítětem ve školním věku, vícečlenných rodin, seniorů a senierek v energetické chudobě a u lidí čelících exekucím to má ve výsledku vést ke snížení dávek až o několik tisíc. „Vymezení zranitelných skupin je totiž nastaveno tak, že pokud pracujete v nízkopříjmové profesi a máte mzdu typicky kolem 25 tisíc korun měsíčně, sebere vám stát po revizi z dávek až pět tisíc měsíčně,“ poukázal analytik Platformy Jan Klusáček.

Podle něj bude mít reforma za důsledek zhoršení dostupnosti bydlení zejména pro mladé a snižování podpory rodinám s dětmi a nízkopříjmovým pracujícím. Námitky má též sociolog Daniel Prokop z PAQ Research a Národní ekonomické rady vlády. V systému hraje velkou roli i nastavení životního minima. „To je ale dnes extrémně přísné u menších domácností, čímž je poškozujeme,“ konstatoval. Nejchudší domác-

nosti pak podle něj budou mít menší podporu na děti, při poklesu příjmů pod 1,43násobek životního minima činí dávka pět set korun namísto tisíce. Zároveň ale bude sjednocená dávka jinak posuzovat různé situace, přibude například majetkový test a systém bude více tlačit na to, aby lidé pracovali. Podle odhadů Ministerstva práce a sociálních věcí se tak dávka bude týkat zhruba 400 tisíc domácností a celkově kolem 850 tisíc lidí. Vyčíslení nákladů na dávku, které jsou velmi pohyblivé, vychází z toho, že už dnes někteří lidé sice mají nulové pracovní příjmy, ale přesto nežadají o dávky v hmotné nouzi. Například proto, že se nechtějí podrobit majetkovému testu. A nebudou proto nejspíš chtít žádat ani o novou dávku.

Majetkový test = nezákonná lustrace

Můžete vlastnit dvě nemovitosti na domácnost žadatele, souběh dvou nemovitostí maximálně tři roky, jedno auto na dospělou osobu, maximálně dvě na domácnost. Můžete mít úspory 200 tisíc korun na jednočlennou domácnost, 250 na dvojčlennou, 300 tisíc na trojčlennou, 350 na čtyřčlennou a 400 tisíc korun na pětičlennou a vícečlennou domácnost. Nevztahuje se na penzijní a životní pojištění.

Právě způsob hodnocení úspor kritizují Česká národní banka, Nejvyšší soud i další organizace. Jde prý o prolomení bankovního tajemství, které by se mělo dotknout všech členů domácnosti žádající o sloučenou dávku. Po změně parametrů testu volají i další instituce.

Nový zákon totiž bankám stanovuje povinnost sdělit orgánu státní sociální pomoci na jeho výzvu údaje o číslech účtů žadatele o dávku i členů jeho domácnosti, včetně stavu a změn. Lustrace účtů státem budí odpor. Úřadům není nic po tom, jaké má člověk transakce, říká odborník. „Jde o zcela nepřijatelné prolomení bankovního tajemství. Dané ustanovení je nutno ze zákona vypustit, a to hned,“ je tato praxe uplatňována u některých dávek i v současné době,“ poznamenal poradce trestního kolegia Nejvyššího soudu Kamil Kalvoda. Boj o konečné znění novely zákona vrcholí. Jurečka nyní zapracovává připomínky poslanců. Po schválení Parlamentem a Senátem by měl novelu podepsat prezident.

*Autor: PhDr. Marie Šusterová
redaktorka pro sociální problematiku*

AFGHÁNISTÁN: PŘÍMO Z PRVNÍ RUKY

Přechod Afghánistánu od klientského státu k suverenitě (2. díl)

PHILIPH ACEY

kanadský reportér
žijící v Afghánistánu

Z angličtiny přeložila:
Agáta Hudečková

Vážení čtenáři! Philip Acey je doktorand v oboru mezinárodních vztahů a nezávislý politický analytik s bohatými zkušenostmi z Asie, Afriky, Evropy a Jižní Ameriky. Navštívil více než 50 zemí. Poskytuje analýzy RB OSN, agenturám OSN a dalším organizacím. V současné době působí v Kábulu v Afghánistánu.

V uplynulých dvou desetiletích panovala mylná představa, že bez Tálibánu u moci by Afghánistán přirozeně přijal liberálně-demokratické hodnoty. To bylo nereálné vzhledem k hluboce konzervativnímu charakteru země, náboženské a kulturní identitě. Například v období Islámského státu Afghánistán mezi lety 1996 a 2001 se protitálibánský vůdci Burhanuddin Rabbani a Ahmad Shah Massoud pokoušeli zavést demokracii a liberální hodnoty, ale neuspěli ve svých snahách zakázat nošení burky a omezit vliv místních náboženských vůdců. To nikoliv díky Tálibánu, ale kvůli odporu uvnitř samotné afghánské společnosti v oblastech, které byly plně pod jejich kontrolou.

Západní představa pokrokového, liberálního Afghánistánu v 60. letech 20. století, kde ženy v Kábulu nosí minisukně byla skutečností pouze pro malou městskou elitu, nikoli pro většinu obyvatelstva. Jednalo se o experiment s životním stylem afghánské monarchie, který skutečně existoval pouze v propagandistických filmech z dob studené války. Ukazujíc, jak ostatní „by měli“ žít, a nikoliv skutečný obraz afghánské společnosti, která dlouho vyznávala hodnoty, jež se více shodovaly s hodnotami tálibánské společnosti než západního liberalismu. To vše vzhledem k hlubokým kulturním rozdílům a historickému neúspěchu vnějších zásahů, které by přinesly trvalou změnu, jež by se měla při spolupráci s

vládou Talibanu zaměřit na praktičtější a strategičtější zájmy. Afghánistán usiluje o vytvoření soběstačnějšího hospodářství a zaměřuje se na rozvoj domácí výroby. O vstup na nové zahraniční trhy a na využívání svých rozsáhlých přírodních zdrojů, včetně zušlechťování nerostných surovin a drahých kamenů. Navzdory ideologickým rozporům v afghánské společnosti se Tálibán těší všeobecnému uznání mezi lidmi a v blízké budoucnosti neexistuje žádná pravděpodobná alternativa, která by mohla Tálibán nahradit. EU proto musí uznat, že stabilní a soběstačný Afghánistán je v dlouhodobém zájmu Evropy, neboť jakékoli pokusy o rozbití země by mohly poškodit evropské domácí zájmy. Stejně tak pokusy vnutit nerealistické modely správy by mohly vést k větší nestabilitě, regionálním konfliktům a pokračujícímu násilí v zemi lidského utrpení. EU může hrát konstruktivní roli tím, že bude podporovat hospodářský růst a politickou stabilitu Afghánistánu. To pomůže zabránit další militarizaci, radikalizaci Tálibánu a nestabilitě v regionu, kde již nyní panuje vysoké napětí v Jammu a Kashmiru, na hranicích mezi Indií a Čínou i na afghánsko-pákistánské hranici.

Pokračování v politice izolace jen prohloubí nestabilitu Afghánistánu, zhorší bezpečnostní a humanitární situaci pro Evropu. Regionální mocnosti, jako je Čína, Rusko a Indie, se již přiklonily k pragmatickému přístupu a uvědomují si důležitost stability v regionu. EU musí následovat jejich příkladu a hrát ústřední roli v oblasti Afghánistánu na cestě k suverenitě a soběstačnosti. Otevřením diplomatických kanálů a investic, zvýšení humanitární pomoci a podpory regionální bezpečnostní spolupráce může EU snížit migrační tlaky, posílit své geopolitické postavení a omezit rostoucí vliv Číny a Ruska. EU musí ve svém vlastním zájmu urychleně jednat, aby zajistila naplnění svých strategických zájmů a to, aby se Afghánistán nedostal pod nadvládu jediného mocenského bloku.

Vydává měsíčně zdarma Naše naděje z. s. nákladem 35 000 ks.
Tel.: 704 772 533 adresa redakce: Hlincová Hora 19, PŠČ: 373 71
mail: nase.nadeje.redakce@gmail.com Šéfredaktor - Richard Štěpán
uzávěrka proběhla 10. 2. 2025

JIHOČESKÁ VĚTEV
www.svatoplukzs.cz

PETR DRULÁK
VÁS ZVE NA BESEDY

S JANOU TUROŇOVOU
A JEJÍMI HOSTY

PROČ POTŘEBUJEME ZMĚNU REŽIMU

PÁTEK 28. 2. 2025 od 18.00 h

Prof. Ing. Petr Drulák, Ph.D.

předseda spolku Svatopluk, politolog,
expert na mezinárodní vztahy a vysokoškolský pedagog

PhDr. Josef Skála, Csc.

politik, novinář, publicista a vysokoškolský pedagog

Prof. RNDr. Ivo T. Budil, Ph.D., DSc.

antropolog, vysokoškolský pedagog a spisovatel

Metropol České Budějovice | Malá scéna,
Senovážné nám. 248/2, 370 01 České Budějovice

HLAS NADĚJE

alternativní zpravodajství - každý týden čerstvé zprávy bez cenzury
rozhovory s osobnostmi širokého spektra a odpovědi bez obalu
to vše naleznete na:

www.youtube.com/@Hlasnadeje

HN

NE základnám

www.nasenadeje.mylide.cz